Text a foto: Alessandro Puglia
Spracoval: Štefan Turanský, SDB

Zvoníme na vrátnici kláštora Menších sestier Nepoškvrneného srdca v centre mesta Caltagirone na Sicílii. Dozvedel som sa totiž, že sestra Chiara z rehole bosých františkánok sa spolu so sestrou Barbarou a sestrou Martou rozhodla venovať pouličným prostitútkam.

Otvorila nám sestra Marta, najmladšia z troch sestier. Je zahalená do sivomodrého habitu podľa stanov svätého Františka z Assisi. Vyjdeme po schodoch do malej polotmavej čakárne, kde je prilepený kus papiera, na ktorom je napísané: „Aby sme mohli dať svetlo tým, ktorí ho nemajú.“ Tri bosé františkánky žijú bez elektriny, bez jediného centa vo vrecku a vlastnia iba jeden starý mobil, na ktorý môžu prijímať telefonáty len jednu hodinu denne.

-
-

Opúšťame kláštor a nabitý program modlitieb s poklonou. Vyberáme sa k rýchlostnej ceste Catania – Gela, na ktorej je asi 50 nigérijských dievčat nútených venovať sa prostitúcii. Stretnutie medzi bosými rehoľnými sestrami a prostitútkami, o ktorom informoval prvý raz taliansky mesačník *Vita*, sa udialo na tejto časti cesty medzi príchodom a odchodom klientov rôzneho sociálneho zázemia a nebezpečenstva, keďže prítomnosť rehoľných sestier by mohla niekomu prekážať.

„Často ich chodíme navštíviť domov do mestských štvrtí; ich pasáci nás aj fotili, ale nikdy sme nemali strach,“ poznamenáva sestra Chiara. Tá je radikálne proti tomu, aby sa otvorili domy na prostitúciu, ako navrhujú niektorí politici: „Šlo by o využívanie prostitúcie. Obchod s ľudskými bytosťami treba zablokovať všemožnými prostriedkami.“ Podľa sestry Chiary je jediným riešením pastorácia rodín: „Začarovaný kruh prostitúcie sa riadi trhovými zákonmi; preto treba pracovať na tom, aby sa znížila ponuka a predovšetkým klásť dôraz na posvätnosť rodiny a manželstva.“

-
-
-
-
-
-

Po tom, čo sme sa pomodlili jednoduchú modlitbu svätého Františka z Assisi, prišla ďalšia zastávka, kde dve dievčatá radostne zakričia: „Sister Chiara, sister Chiara!“ a utekajú k nej,

aby ju mohli objať. Spoločne sa pomodlia modlitbu Otčenáš po anglicky a zaspievajú istú nigérijskú pieseň. Sestra Chiara na takéto príležitosti vždy nosí so sebou gitaru.

„Ako môže byť nejaká matka spokojná, ak vie, že všetky jej dcéry sú na ulici? Medzi nimi však ani jedna nie je pravou prostitútkou," hovorí sestra Chiara.

Poslaniu bosých františkánskych sestier žehná aj františkánsky biskup v Caltagirone, monsignor Calogero Peri. S pomocou niekoľkých lekárov – dobrovoľníkov sa trom rehoľným sestrám podarilo presvedčiť dievčatá, aby si dali urobiť test na HIV. Do budúcnosti žiadajú od Božej prozreteľnosti karavan alebo obytný príves, v ktorom by odborní lekári poskytovali gynekologické vizity.

V očakávaní, že do ich malého kláštora príde karavan alebo obytný príves, si sestry, ktoré zvyčajne cestujú autostopom, prenajali auto, ktoré je plné rôznych tričiek, topánok, pišKót a kávy. Uvedomujem si, že aj my, novinári, sme súčasťou poslania týchto rehoľných sestier z jediného dôvodu: „Chceli sme mať skúsenosť Krista, pretože telo týchto dievčat je urážané, pokorené, ako bolo aj Ježišovo telo."

-
-

Prejdeme k poslednej zastávke, k tej najťažšej. Je na štátnej ceste č. 385. Jedno mladé nigérijské dievča sa skrýva medzi krovím a odpadkami rôzneho druhu. Požiadalo totiž sestru Chiaru o stretnutie. Plače a chce opustiť túto cestu, a tak prosí sestry o pomoc…

The post Rehoľné sestry pracujú s dievčatami, ktoré sú nútené k prostitúcii appeared first on Zasvätený život.

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)